

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na zásadu superficies solo cedit a způsob jejího promítnutí do právního řádu po více než půl století, kdy jeho součástí nebyla. Cílem práce bylo přinést komplexní pohled na tuto problematiku, zejména to, jak návrat této zásady změnil pozemkovoprávní vztahy. První kapitola práce opisuje základní rozdělení práva na soukromé a veřejné. Následuje historický exkurz, který čitateli přibližuje kde zásada vznikla a jakým způsobem a zda vůbec byla součástí právního řádu v minulosti. Další kapitoly tvoří jádro práce a věnují se promítnutí této zásady do právního řádu dnes. Nejdříve práce popisuje, jak se zásada promítla do nového občanského zákoníku a postupně analyzuje jednotlivá jeho ustanovení upravující tuto zásadu. Dále je podrobně uvádí vymezení stěžejních pojmů pozemek, stavba a dočasná stavba, se kterými občanský zákoník pracuje, ale nedefinuje je. Další poměrně obsáhlá kapitola s názvem liniové stavby obsahuje pohled na výjimky ze zásady, kterých základní vymezení obsahuje ustanovení občanského zákoníku, ale blíže jsou tyto výjimky upraveny ve veřejnoprávních předpisech, proto v této oblasti dochází k prolínání práva soukromého a veřejného. Podkapitola je věnovaná i věcným břemenem k nemovitým věcem, vývoji jejich právní úpravy a právní úpravě dnešní. V oblasti této problematiky je obzvlášť důležité, aby čítatel pochopil i historický exkurz do oblasti věcných břemen. Nakonec je část práce věnovaná i problematickým oblastem této právní úpravy. V dalších kapitolách práce popisuje právní úpravu pozemních komunikací, právo stavby a katastr nemovitostí. Právo stavby se do právního řádu navrátilo po téměř půl století a přirozeně doprovází zásadu, kdy tvoří jednu z legálních výjimek z její aplikace. Závěr práce tvoří kapitola s názvem katastr nemovitostí. V souvislosti se změnou v oblasti nemovitých věcí jsem považovala za důležité zpracovat to, jak se nová zásada v právním řádě promítla i do veřejné evidence nemovitých věcí.